Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Venit ꝗ ad symonem petrum: et dicit ei petrus,
Domine: tu michi lauas pedes: Rndit ihs: et
dicit ei. Quod ego facio tu nescis modo: scies
autem postea. Dicit ei petrus. Non lauabis
michi pedes in eternum. Respondit ei ihs. Si n̄
lauero te: non hebis ptem mecum. Dicit ei
petrus. Domine: non tantum pedes, sed et ma
nus et caput. Dicit ei ihs. Qui lotus est non
indiget nisi ut pedes lauet: sed est mundus tot.
Et uos mundi estis: sed non omnes. Sciebat enim
quis nam eet qui traderet eum: ꝓpterea dixit nō
estis mundi omnes. Postquam ꝗ lauit pedes
eorum et accepit uestimenta sua: cum recubu
isset iterum dixit eis. Scitis quid fecerim uob.
Vos uocatis me magister et dominus: et benedi
citis sum etenim. Si ergo ego laui pedes uros do
minus et magister: et uos deberis alter alterius
lauare pedes. Exemplum enim dedi uobis: ut q̄
admodum ego feci uobis ita et uos faciatis. Fe

In tribulacione sua | vi. in pascue sine tytulo.
mane consurgent ad me. Venite reuertamur
ad dominum: quia ipe cepit et saluabit nos: p
cuciet et curabit nos. Viuificabit nos post du
os dies in die tertia suscitabit nos: et uiuemus
in conspcu eius. sciemus sequemurq; ut cognos
camus dnm. Quasi diluculum ꝓparatus est